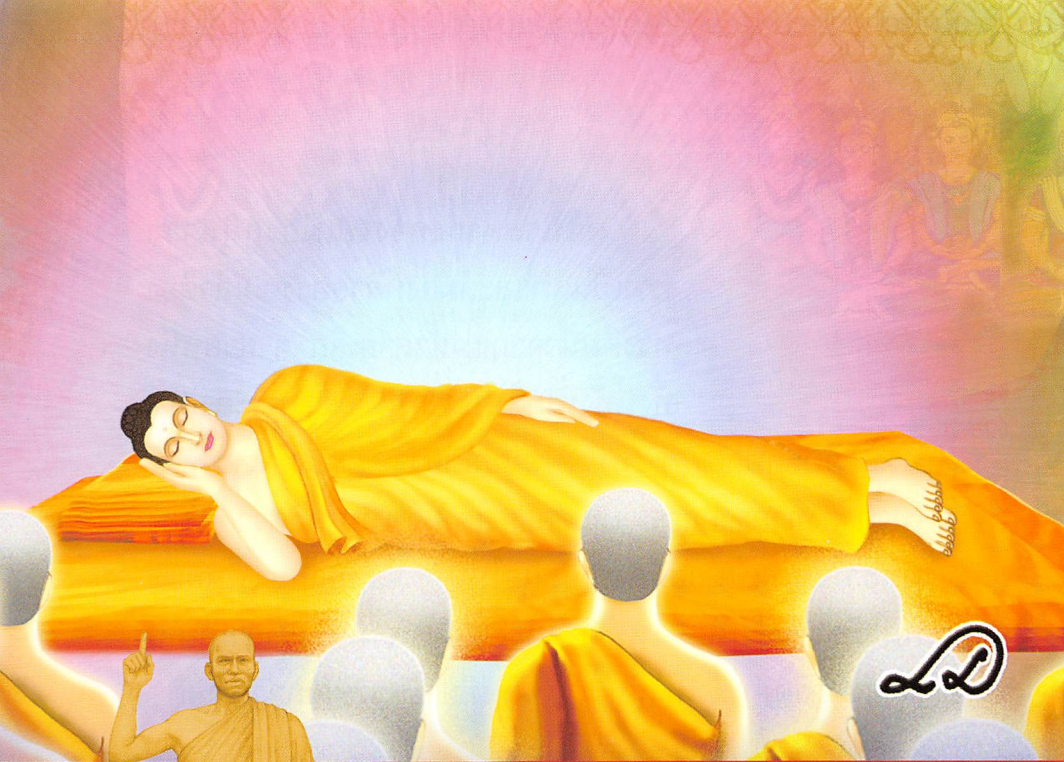

หัวข้ออภิปราย : การปรินิพพานของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ฝ่ายตรงข้ามท่านคุณานันทะ ได้อภิปรายโจมตีว่า พระพุทธเจ้าทรงปรินิพพานเพียงคนอนาถา โดยมีเนื้อหาการบรรยายว่า การปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น พระองค์ทรงอาพาธเป็นโรคท้องร่วงอย่างหนัก หลังจากเสวยเนื้อสุกรอ่อนที่ดาบสจุนทะทำมาถวาย บังเกิดทุกขเวทนาอย่างรุนแรง

ในระหว่างทางไปเมืองกุสินารา
ทรงเป็นลมและล้มลงหลายครั้ง แล้วต้อง
ทรงตื่นน้ำจากแม่น้ำสายเล็ก ๆ สายหนึ่ง
ทั้งนี้ทั้งนั้น ไม่ปรากฏเลยว่า พระองค์ได้
ทรงใช้อิทธิฤทธิ์ใด ๆ ทั้งไม่ปรากฏเลยว่า มีเหล่าพรหมหรือ
เทวดาลงมาถวายการดูแลแต่อย่างใด จึงเห็นได้ชัดว่า เรื่อง
พุทธานุภาพเป็นถ้อยคำที่เชื่อถือไม่ได้ จะหลอกลวงได้ก็แต่
คนโง่เขลาเท่านั้น ในที่สุดก็ทรงปรินิพพานเช่นเดียวกันกับ
คนอนาถาคนหนึ่งเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ฝ่ายตรงข้ามกล่าวโจมตี

ท่านคุณานันทะฟังแล้วก็ไม่ได้แสดงความหงุดหงิดอะไร
ใจท่านเบิกบาน มองดูคู่สนทนาเหมือนผู้ใหญ่มองเด็กอย่างนั้น
แล้วก็ชี้แจงว่า พระพุทธองค์ทรงปรินิพพานตามที่พระองค์
ทรงกำหนดเอาไว้ล่วงหน้าว่า อีก ๓ เดือน เราจะปรินิพพาน
ที่เมืองกุสินารา^๑ คือ ทรงรู้ล่วงหน้าแล้ว ไม่ใช่อาพาธอย่าง
กะทันหัน

ท่านคุณานันทะกล่าวแก้ไขรายละเอียดที่ไม่รอบคอบ
ของฝ่ายศาสนาอื่นว่า นายจุนทะไม่ใช่ดาบส ตามที่ฝ่าย

^๑ มหาปรินิพพานสูตร พระสูตรและอรรถกถาแปล ที่มณิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๓ หน้า
๒๗๘-๓๒๓.

ตรงข้ามได้กล่าวว่า พระองค์ได้เสวยเนื้อสุกรอ่อนที่ดาบส
จุนทะนำมาถวาย แต่ความจริงทางประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้
ว่า นายจุนทะเป็นบุตรของนายช่างทอง ส่วนสุกรมัดทะ^๑ หรือ
เนื้อสุกรอ่อนนั้น ท่านกล่าวว่า อาจจะเป็นเห็ดชนิดหนึ่งก็ได้

การที่พระพุทธองค์ทรงปรินิพพานในวันนั้น ก็เป็นไปได้
ตามพระพุทธกำหนด เมื่อทรงปลงอายุสังขารแล้ว คือ ทรงมี
พระประสงค์ที่จะปรินิพพานในวันนั้นอยู่แล้ว วัน เวลา สถานที่
ที่จะเสด็จปรินิพพานนั้น พระองค์ได้ทรงประกาศล่วงหน้า
ไว้แล้วถึง ๓ เดือน ดังนั้น ไม่ว่าจะทรงเสวยอะไรก็ตาม หรือ
จะแสดงฤทธิ์หรือไม่ก็ตาม ก็จะต้องเสด็จดับขันธในวันนั้น
นั่นเอง

เมื่อวันนั้นพระองค์ต้องเสด็จดับขันธอยู่แล้ว จะทรง
แสดงอิทธิฤทธิ์เพื่ออะไร หรือใครจะมาช่วยเหลืออย่างไร

^๑ สุกรมัดทะ (อ่านว่า สุกระมัดทะวะ) คืออาหารประเภทใดนั้น ยังไม่มีข้อยุติ เพราะ
ยังมีข้อแย้งกันอยู่ แต่พอจับประเด็นความตามที่พระอรธกถาจารย์ให้ความเห็นไว้ สรุป
ได้ ๓ อย่าง คือ

๑. เนื้อสุกรวัยแรกขุน ไม่อ่อนนัก ไม่แก่นัก เนื้อสุกรเช่นนี้อ่อนนุ่มและสนิทแนบ
๒. ข้าวสุกหุงอ่อน ๆ ปูกับน้ำมันโคหรือเบญจโครส
๓. อาหารที่ปรุงตามหลักศาสนศาสตร์ของพราหมณ์ ทำเฉพาะในเทศกาล

สำคัญ

ก็ต้องเสด็จดับขันธอยู่นั่นเอง ดังนั้น
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงไม่ได้ทรง
ปรีณิพพานเพราะเสวยสุกฺรมัทวะ ที่ถูก
ควรจะพูดเสียใหม่ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เสวยสุกฺรมัทวะในวันปรีณิพพาน

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่ง ในช่วงโมก
สุดท้ายก่อนที่จะเสด็จดับขันธนั้น พระองค์ยังได้ตรัสถามเหล่า
พระสาวกว่า ใครสงสัยธรรมะข้อใดใน ๘๔,๐๐๐ พระธรรม
ชั้น ๓ ให้ถามได้ทั้งหมด เราจะตอบทุกข้อ แต่ก็ไม่มีใครสงสัย
ไม่ใช่ว่าเกรงใจพระองค์ แต่เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอน
จนกระทั่งเข้าใจธรรมะทั้งหมดอย่างแจ่มแจ้งแล้ว

จนกระทั่งในช่วงสุดท้าย มีผู้เข้าไปกราบทูลถาม คือ
ท่านสุภัททะ พระองค์ก็ยังทรงมีพระมหากรุณา ตรัสสอน
ท่านสุภัททะจนได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ เป็นศิษย์คน
สุดท้ายก่อนที่พระองค์จะเสด็จดับขันธปรีณิพพาน พระองค์
ทรงเป็นบรมครูที่สง่างาม ยากที่จะมีครูคนใดในโลก ที่สอน
ให้ศิษย์ได้บรรลุมรรคผลนิพพานอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมื่อตรัสสอนท่านสุภัททะแล้ว พระองค์ยังให้อโวกา
สุดท้ายแก่เหล่าพุทธบริษัท ให้ดำรงประโยชน์ตน และ
ประโยชน์ท่าน ให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาท เป็นปัจฉิม
โอวาทอันทรงคุณค่ามาถึงปัจจุบันนี้ทีเดียว

ในขณะสุดท้ายของพระชนม์ชีพ พระอนุรุทธะผู้มี
ตาทิพย์ ยังสอดส่องด้วยทิพยจักขุของท่าน ถึงการดับขันธ
ปรินิพพานของพระพุทธองค์ อยู่ในสายตาของผู้ที่เป็นเลิศใน
ทางทิพยจักขุ ซึ่งสามารถยืนยันได้ว่า ขณะนี้พระองค์ทรงเข้า
ฌานต่าง ๆ เข้าสมาบัติไม่ซ้ำสมาบัติไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง
ถูกส่วนตกศูนย์เข้าสู่อายตตนิพพาน

ท่านคุณานันทะได้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา
ให้กลับคืนมาอีกครั้ง นับเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดาเลย อันที่จริง
ความคิดของท่านที่จะปกป้องพระพุทธศาสนา มีมาตั้งแต่ใน
วัยเด็กแล้ว ท่านคิดว่า ท่านเป็นลูกพญานกอินทรี ไม่ได้
คิดว่าเป็น ลูกเจี๊ยบ เหมือนเด็กทั่ว ๆ ไป เมื่อบวชเป็นสามเณร
ตั้งแต่อายุ ๑๒ ขวบ ท่านก็คิดใหญ่ เป็นผู้ใหญ่ในร่างเด็ก ถึง
แม้ตัวเล็ก แต่ว่ามีพลังอย่างมหาศาล ที่จะต่อสู้เพื่อปกป้องสิ่ง
ที่ติงามเอาไว้ ให้เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย์และเทวดา
ทั้งหลาย

